

Egy imádság története

Időpont: 1951. február 18. Böjt 2. vasárnapja

Helyszín: Budapest – Óbudai Evangélikus templom

Rádióan közvetített evangélikus istentisztelet 9:30 - 10:15-között

Megörökítve a teljes liturgiával együtt

Alapige: Mt 15,21-28

Közéneke: 288. ének 1-3 verse:

Igaz bíró, nagy Úristen, Örök rend van műveidben, Reggelt fényeddel derítéd És a délt te melegítéd.

Oltsd meg indulatink tüzét, Vedd el bűneinknek terhét; Adj minékünk egészséget, Lelki, testi békességet.

Dicsőség néked, Atyánknak S a világ Megváltójának; Dicsőség a Szentléleknek, Kitől minden jók erednek.

Lelkés: Az Atya, Fiú, Szentlélek Szentháromság egy igaz Isten nevében.

Ámen.

Gyülekezet: Ámen, ámen, ámen.

Lelkés: Emlékezzél meg Uram, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.

Ámen.

Közéneke: 334. ének 1. verse:

Hozzád, szívem mélységéből Sóhajtok fel Jézusom, Midőn nehezül sorsom. Te vigasztalásod nélkül Elcsüggedne én szívem, Jézusom, reménységem!

Lelkés: Hallgasd meg, Isten, az én imádságomat és ne rejtse el magad az én könyörgésem elől. Könyörülj rajtam én Istenem, a te kegyelmességed szerint. Irgalmasságod sokasága szerint töröld el az én bűneimet. Egészen moss ki engem az álnokságomból és az én vétkeimből tisztíts ki engem. Teremts tiszta szívet bennem, ó Isten és az erős lelket újítsd meg énbennem. Ne vess el engem orcád elől és Szent Lelkedet ne vond meg éntőlem. Add vissza nékem szabadításod örömét és engedelmesség lelkével támogass engem.

Ámen.

Közéneke: 184. ének 1. verse

Jézus sebeidnek mélye Vigasztalja lelkemet; Minden földi nagy ínségbe Ott látom keresztedet. Ha kísértnek a bajok És már bűnre gondolok, Szenvedésed emlékeztet, Hogy kerüljek minden vétket.

Lelkés: Vigasztalásunkra azt mondja az Úr szent evangéliuma: Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte Isten az Ő Fiát a világba, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözíttessék a világ általa. Dicsőség a magasságos mennyekben Istennek!

Közéneke: 352. ének 3. verse

Bizalmamat Krisztusnak Szent vérébe vetem. Örök igaz javamat Csak Benne lelhetem. Én gyarló életemben Jót nem találhatok, De Krisztus érdemével Én is megállhatok.

Lelkész: Íme, milyen jóságos és kegyelmes a mi mennyei Atyánk, hozzánk bűnös földi gyermekeihez. Méltó hát és igaz, hogy mi is vallást tegyünk benne való hitünkről. Mondjuk el az Apostoli hitvallást:

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében.

Hiszek a Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, születet Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítettet, meghalt és eltemettetett; alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadott halottaiból, felment a mennyekbe, ott ül Istennek, a mindenható Atyának jobbán, ahonnan eljő ítélni élőket és holtakat.

Hiszek a Szentlélekben, egy keresztyén anyaszentegyházat, szenteknek közösségét, bűnöknek bocsánatát, testnek feltámadását és az örök életet.

Ámen.

Közének: 291. ének 4. verse

Atya, Fiú és Szentlélek. Téged áldjon minden lélek, Téged dicső Szentháromság Dicsérjen az egész világ.

Lelkész: Szent Úristen, aki hozzáférhetetlen fényességben lakozol, kiáltunk Hozzád mi, megfertőztetett emberek s könyörgünk néked, cselekedd meg bennünk, amire elhívtál, tisztíts meg minket Fiad vérével s szentelj meg igéddel ugyanazon Te Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki Veled és a Szentlélekkel egységben, mint Isten él és uralkodik mindörökké.

Hallgassa meg a keresztyén gyülekezet Istennek ígését. Megíratta számunkra Szent Lelke által s a mai napra, úgy mint böjt 2. vasárnapjára oltár előtti felolvasásra kirendelte keresztyén anyaszentegyházunk Pál apostolnak a thesszalonikabeliekhez írt első levele 4-ig fejezetéből, ahol is Isten ígéje az első hét versben a következőképpen hangzik:

„Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy a szerint, amint tőlünk tanultátok, mi módon kell forgolódnotok és Istennek tetszenetek: mindinkább gyarapodjatok.

Mert tudjátok, milyen parancsolatokat adtunk néktek az Úr Jézus által. Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét. Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent; Hogy senki túl ne lépjen és meg ne károsítsa valamely dologban az ő atyjafiát: mert bosszút áll az Úr mindezekért, amint elébb is mondtuk néktek és bizonyosságot tettünk.

Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten.”

Boldogok, akik hallgatják és megtartják az Isten beszédét.

Ámen.

Közének: 328. ének 1-3 verse

Kegyves Jézus, én imádságomra, Hajtsad füled én kiáltásomra; Kérésemet kegyelmesen fogadd, Ne tekintsed méltatlan voltomat.

Szomorkodom undok bűneimért, Melyek miatt immár sok szégyen ért; Félek most is, hogy kedvet nem lelek, Hogy hűtlen szolgálodat megveded.

Mégis Uram, te a bűnösöknek, Akik sírva hozzád könyörögnek, irgalomból nyújtasz bocsánatot, Ínségükben őket el nem hagyod.

Lelkész: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Ámen.

Hallgassa meg a keresztyén gyülekezet Isten igéjét. Megíratta számunkra Szent Lelke által s a mai napra, úgymint böjt 2. vasárnapjára az igehirdetés alapjául kirendelte evangélikus keresztyén anyaszentegyházunk Máté evangéliumának 15. fejezetéből, ahol a 21. versztől a 28-ig a következőképpen hangzik Isten igéje:

„És elmenvén onnét Jézus, Tirus és Sidon vidékeire tére. És imé egy kananeus asszony jövéen ki abból a tartományból, kiált vala néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.

Ő pedig egy szót sem felele néki. És az ő tanítványai hozzá menvén, kéri vala őt, mondván: Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. Ő pedig felelvén, monda: Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.

Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem! Ő pedig felelvén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uroknak asztaláról aláhullanak.

Ekkor felelvén Jézus, monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.”

Keresztyén Gyülekezet! Szeretett Testvéreim az Úrban!

Ez az ige egy imádság története. Fontos történet, mert ez az imádság a leggyakoribb imádság-fajtából való. Nem dicsőítő, vagy hálaadó, hanem kérő imádság. Az ember mindig többet kér Istentől, mint amit megköszön neki s mindig több ajkán a hálaadás Isten ajándékaiért, mint a dicsőítés Istenért, önmagáért.

A kérő imádságok is különbözők. Mindig több ajkunkon az az imádság, amely a földi lét szükségait viszi Isten elé, mint az, mely az örök élet üdvösségének kéréseivel hozakodik elő. Egészséget és kenyeret többször kérünk, mint bűnbocsánatot. Ez az imádság egy beteg meggyógyulásáért mondott imádság, egy bajba jutott család Istenhez sikoltása, tehát a gyakori imádságok között is a leggyakoribbak közé tartozik.

Fontos ez az ige azért is, mert betekintést enged az imádságnak általában nem látható és nem hallható oldalára is. Mi rendszerint csak azt tudjuk, hogy az imádságban mi történik az emberi oldalon, de hogy mi történik az imádságra Isten oldalán, az el van rejtve előlünk s csak később, az időben bontakozik ki az emberi imádság isteni visszhangja. Ebben az igében egyszerre áll előttünk az imádkozó ember és az imádságot hallgató Úr. A történet elmondja pontosan, hogy mi történik az ember oldalán és mi történik az Úr oldalán.

Különös jelentőségű ez az ige azért is, mert egy olyan imádság történetét mondja el, amelyet az Úr megdicsér. Ez a történet tehát egy, az Úrnak kedves, kérő imádság története.

Mire tanítja az imádkozókat ez a történet?

1. Az imádság mindig párbeszéd.

Nem egyoldalú emberi monológ, mely elmondja mondanivalóját s az ámennel abba is hagyja az imádkozást, mint aki nem kíváncsi arra, hogy mit szól mindehhez Isten. Még csak nem is levél, melyet megírunk s azután elküldünk, várva, hogy majd egyszer jön reá felelet. A kananita asszony nem tudja abbahagyni az imádkozást dacára annak, hogy Jézus egy szót sem felel neki. Addig kiált, amíg feleletre kényszeríti az Urat.

Befejezed-e te imádságodat az ámennel, vagy elcsendesedve várod utána a visszhangot felülről? Tudsz-e kiáltani addig, míg csak nem felel az Úr?

2. Az imádság mindig a teremtő és teremtmény párbeszéde.

Nem egyenrangú felek állnak egymás előtt az imádkozásban. Az egészen más Isten és az egészen más ember állnak egymás előtt. Ezen nem változtat az a tény sem, hogy az imádkozásban jogunk van Istent Atyánknak szólítani. Az atya és a gyermek egymáshoz való viszonya is az egymás fölé, illetve alá rendelésnek viszonya. Aki erről elfeledkezik, az imádságban hamar követelőző lesz. Az imádságot hallgató Úr hallgatása sokszor azért következik be, mert nem érti meg az imádkozó ember, amit Jézus a kananita asszonynak világosan megmond: Nem vagyok köteles segíteni rajtad. Nem küldtettem csak az Izrael házának elveszett juhaihoz.

Tudatában vagy-e te imádkozásod közben ennek a távolságnak s úgy terjeszted-e elő kéréseidet, mint aki tudod, hogy az, aki hallgat téged, nem köteles imádságodat meghallgatni?

3. Az imádság mindig a Szent Isten és a bűnös ember párbeszéde.

A kananita asszony könyörületért könyörög s mikor Jézus megalázza őt s ehhez hasonlítja a leánya életéért könyörgő fájó szívű édesanyát, nem érzi sértésnek, nem háborodik fel rajta, nem utasítja vissza, hanem alázatosan elfogadja: „*Úgy van Uram!*” S az irgalom morzsáieért könyörög csupán. Alázatosan elfogadja tehát Jézusnak azt a magatartását, mely könyörgésére valójában így felel: Nem vagy érdemes reá.

Mivel szoktál te érvelni könyörgéseid érdekében imádkozásodban? Érdemeidre hivatkozol, melyekért – úgy gondolod – Isten lekötelezted néked? Vagy a kérésed fontosságát hangsúlyozod ki, mint ahogy kihangsúlyozhatta volna a kananita asszony leánya betegségével kapcsolatban, hogy itt élet-halál kérdéséről van szó? Tudod-e, hogy nekünk azért kell a Jézus nevében imádkoznunk, mert nekünk csak egy nevünk van Isten előtt: bűnös ember, s Jézus érdeme az egyetlen érv, amellyel a bűnös ember könyörgése érdekében érvelhet a Szent Isten előtt?

4. Az imádság mindig létsikoltás.

Nem csevegés, mely kellemesen elbeszélget Istennel, nem az előadó tárgyilagos referádája a főnök előtt, hanem sikoltás a mélyből, belekapaszkodás az egyetlen lehetséges mentő övbe. Olyan, mint a kananita asszony imádsága, aki messziről kiált, futva siet, térdre esik Jézus előtt s mindent vállal a leánya meggyógyulásáért.

Honnan fakadnak a te imádságaid? A szájad felületéről, a gondolataid agy-műveletéből, vagy a szíved sikolt benne irgalomért?

5. Az imádság mindig a hit próbája.

A kananita asszony imádságára Jézus nem megy el leányának meggyógyítására, nem ír elő gyógmódot, nem ad csodatévő orvosságot, csak egy ígét ad neki: „*Legyen néked a te akaratod szerint.*” Ezzel az ígével kell tudni neki hazamenni. Ez a nagy próba. Mivel elég neki az ige, mivel fel tud állani imádkozásának térdepléséből úgy, hogy leánya meggyógyulásából még semmit sem lát, de az ígének mindent hisz, - megadatik neki annak megtapasztalása, hogy meggyógyult leánya az ige kimondásának pillanatában.

Próbálj így imádkozni s a kananita asszony imádságának története a te imádságod története is lesz.

Ámen.

Imádkozzunk!

Imádságot meghallgató Isten!

Köszönjük Néked, hogy szabad imádkozunk. Szégyelljük magunkat sok Téged bosszantó imádságunkért s azért, hogy nem volt elég sokszor számunkra az ige felelete, hanem türelmetlenül követeltük azonnali segítségedet.

Magasztalunk Téged azért, hogy Fiad és Szent Lelked mellénk áll imádkozni tanító és imádkozni segítő kegyelmével a mi nyomorúságunknak.

Könyörgünk Néked anyaszentegyházunkért. Templomaid hadd legyenek az imádság házai!

Könyörgünk hazánkért, népünk előljáróiért. Támogasd őket bölcsességeddel s váltsd valóra rajtuk keresztül is ország építő akaratodat!

Könyörgünk néked a világ békességeért s magasztalunk azért, hogy imádságot meghallgató Istennek bizonyultál eddig, ilyen vagy most is s ilyen maradsz mindörökké, szent Fiad, a mi Urunk Jézus által.

Ámen.

Közéneke: 295. ének 3. verse

A te áldott beszéded Teremjen jó gyümölcsöket! Szent igéd és Szentleked Térítse a bűnösöket. Vigasztaljon bánatunkban. Bátorítson halálunkban.

Lelkésze: Dicsőség legyen az Atyának, a Fiúnak, és a Szent Lélek Istennek, miképpen kezdetben dicsősége volt, úgy legyen mindörökké.

Ámen.

Közéneke: 328. ének 7. verse

Szent halálod halálunk óráján Erősítsen, ha kísért a Sátán; Teáltalad vegyünk diadalmat, Uram Jézus, áldassék irgalmad!

Lelkésze: Keresztyén gyülekezet! Mielőtt eltávoznánk Isten szent házából, mindazt ami még a szívünkön van, foglaljuk össze az Úrtól tanult imádságban:

Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy itt a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert Tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség, mindörökké.

Ámen.

Gyülekezet: Ámen, ámen. Ámen.

Lelkésze: Mindeznek utána; Istennek népe áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd és könyörüljön terajtd. Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád és adjon néked békességet.

Gyülekezet: Ámen, ámen. Ámen.

Közéneke: Himnusz.

utána:

Maradj meg kegyelmeddel Velünk óh Jézusunk, Hogy a bűnös világnak Tőrébe ne jussunk.

Maradj meg Szent igéddel Velünk óh Megváltónk, Földi vándorpályánkon Te légy útmutatónk.

Maradj meg hűségeddel Velünk, Uram Isten. Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.